

[Lennart Larson.]

tilkendegivelse, og jeg vil da gerne bede handelsministeren om her fra talerstolen at bekræfte, at denne beretning vil indgå i udvalgsarbejdet, og at tilkendegivelsen vil blive givet over for det kommende udvalg.

Måske lige en praktisk bemærkning. Nu er det jo sådan, at lovforslagene slutter med: „Loven træder i kraft ved Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber“. Det kunne være, nu hvor det er en kendsgerning, at man skulle sætte datoen i for ikrafttrædelsen.

Per Federspiel: I tilslutning til det, hr. Lennart Larson sagde, vil jeg spørge handelsministeren, om dette tidste lovforslag egentlig hører hjemme i konkurrenceloven. Der er jo en vis tilbøjelighed til at rode love sammen. Jeg erindrer, at jeg engang skulle finde en ændring i byggeloven for Frederiksberg, og den var umulig at finde, indtil det viste sig, at denne lov var ændret ved en ændring i byggeloven for København. Det er jo ikke den slags ting, der gør livet nemmere for jurister. Men det er selvfølgelig en detalje.

De to lovforslag om ændring i aktieselskabsloven og i lov om forsikringsvirksomhed kan vi fra mit partis side tiltræde.

Jeg vil gerne tilslutte mig hr. Lennart Larsons tanke. Det gælder generelt for alle disse lovforslag, at der står til sidst, at loven træder i kraft ved Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber. Jeg tror, det vil være nyttigt at indsætte en dato nu. For nogle af dem bliver det 1. januar, for nogle 1. februar. For mange mennesker er den foreslåede formulering helt forvirrende, for man vil tro, at det er den 2. oktober, det er sket, mens der jo er forskellige ikrafttrædelsesdatoer for disse love.

Nordqvist: Jeg skal ikke benytte mig af formandens venlige tilbud om ekstra taletid, især ikke, da vi har behandlet alle forslagene én gang tidligere i foråret. Da nåede vi et godt stykke ad vejen, flere ukarheder er ryddet væk. Tilbage står en hel del spørgsmål, men dem kan vi jo få besvaret i den udvalgsbehandling, vi nu står over for.

Jeg vil godt rejse et par mere principielle spørgsmål. For det første mener jeg, at vi allerede nu må gøre os klart, at vi må ændre

vores arbejdsmetode her i folketinget. I de foreliggende lovforslag er der jo henvist til direktiver, regulativer m. v., og det kræver et kolossalt arbejde for os at finde ud af, hvor vi egentlig kan læse teksten til disse direktiver, eller hvad det nu kan være. Vi må erkende, at EF-ret, EF-regulativer og -forordninger og -domme er en del af dansk ret, som skal indgå i vores behandling her i folketinget, og jeg mener, det er rimeligt, at regeringen fremover, når der kommer den slags forslag, i lovforslagets bemærkninger citerer de pågældende regulativer. Vi har også, mener jeg, en vis oplysningspligt over for både erhvervsliv og borgerne i al almindelighed, og har vi citeret disse retsregler i forbindelse med forslagene, er det jo ikke utænkeligt, at vi også i betænkningen beskæftiger os med nogle af de regulativer, som vi baserer vores lovgivning på.

I sidste folketingsår, hvor vi bl. a. behandlede lovforslaget om monopoler, altså disse særlige „kommissærer“, efterlyste jeg en redegørelse eller en kort oversigt fra handelsministeren over de regler, der gælder i fællesmarkedet. De er tilgængelige for os i de 5 bind, vi her har fået, men det er besværligt at finde frem til bestemmelserne, og jeg tror, det vil være nyttigt, om vi får en kort oversigt over, hvilke regler det egentlig er, der gælder, og endvidere en oversigt over, hvorledes man helt konkret griber en sag an.

Der eksisterer endvidere et andet problem efter min mening. Ét er jo, at vi skal harmonisere forskellige lovbestemmelser med reglerne i EF, noget andet er, at vi stadig væk må have for øje, at vi skal varetage interesserne også for dansk erhvervsliv og danske forbrugere. Jeg tænker her på, at man jo kan harmonisere — det gør man altså med varedeklarationerne, og jeg kan også nævne bestemmelserne om erhvervsfonden, hvor man skal gøre de risici, der dækkes ind, ensartede i de forskellige medlemslande — men det er jo ikke ensbetydende med, at stillingen dermed er lige. Inden for erhvervsfonden f. eks. er der jo ikke bestemmelser om, hvor mange millioner kroner det enkelte medlemsland må afsætte til eksportkreditter.

Jeg mener i øvrigt, vi skal været meget vagtsomme over for alle disse problemer, der ligger i de betragtninger, jeg her har